

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 41.

Z KRAKOWA DNIA 24 MAJA 1813 Roku W NIEDZIELĘ

Z Warszawy d. 12 Maja.

SEYM KROLESTWA POLSKIEGO.

W dniu 26 z. m. Deputacyja z Senatu miała szczęście złożyć N. Panu tak adres, iako też i uwagi swoje nad Rapportem Rady stanu.

Posiedzenie dnia 27 Kwietnia.

W dniu tym na zakończenie Seymu oznaczonym, zebrały się Członki Izby Poselskiej przez JW. Marszałka na nadzwyczajne posiedzenie na godzinę 8mą wczworne, celem zastanowienia się nad dalszymi petycjami do Tronu N. Pana od Narodu Polskiego przedstawionemi. Zaledwo załatwienie ostatnich z kolei petycji ukończyło prace Izby Poselskiej, hasłem zakończenia obrad stał się ogłos powszechny wdzięczności, i ską członką teyż Izby kierującemu tey pracami JW. Marszałkowi Seymu z uniesieniem serca, godnem charakteru Polaków, okazali.

Wśród takich wynurzeń zabrad następnie głos JW. Konstanty Popiel, Poseł Miękowski w tych wyrazach:

Prześwietna Izbo Poselska!

"Dobija godzina zakończenia obrad naszych, w których połączywszy się Izba

Poselska z Senatorską, stawiamy się przed obliczem Tronu Najjaśniejszego Króla Pana Naszego Miłościwego, a z ust Jego Ojcowskich dowiemy się, czyśmy odpowiadzieli Jego ocale i wianu.

Jeżeli porządkiem, skutkiem szczęśliwym uwieńczyć można będzie ten Sejm, Tobie to winna Izba Poselska JW. Marszałku iako przewodniczącemu obradom naszym. Trudny jest zawód sterującego obradami, lecz przez swoją uprzejmość, gorliwość o dobro publiczną, a ztąd ufność iaką w nas wzbudzić potrafiłeś, winniśmy, iż ten pierwszy Sejm od odrodzenia się naszego (który znamienite miejsce w rocznikach czasów naszych zajmować będzie, a dla przyszłych będzie ma sławą) tak szczęśliwie i tak świetnie dochodzi. Przyjęte bowiem projekta do prawa, z poprawkami, iakie nam doświadczenie, znajomość skłonności obyczajów i kraju naszego wskazały, będą znamienitemi dowodami.

Izba Poselska odta i nie raz dowody swojej ufności i szacunku, a szczególniey kiedy zdała na Ciebie JW. Marszałku, atrybucyją ważną, iey właściwą, wy-

znaczenia Kommissyi z Kommissy Wydziałowych, do ułożenia uwag nad raportem Rady Stanu. Ten dowód iey ufności niechay drogo cennym dla Twoiego serca będzie.

A kiedy mamy skończyć obradowanie nasze, przym z serca pochodzące dziękczynienie za gorliwość, troskliwość, i staranność do iednoczenia umysłów. Może Ci to łatwiey przyszło, iak równie na tym stopniu znajdującym się w innych narodach; lecz miałeś do czynienia z Polakami, przynoszącemi nad wszystko szczęście, honor i sławę swojego Narodu, a których nie-szczęścia nauczyły, iż iedność i zgoda tylko do szczęścia ludy prowadzi.

Tak jest, Szanowny Marszałku, iak dobry Polak dowiodłeś, że iak mężoym bydź w boiu, tak roztropnie w sterowaniu obradom Seymowym przewodniczyć umiałeś.

Przym JW. Marszałku w kończącym się tym obrad naszych momencie, uczucia naszego szacunku, poważania i braterskiej przychylności.

Wyrazy, któremi JW. Marszałek Seymu uczucia swoje dla Izby Poselskiej wy-słowił; były następujące:

Prześwietna Izbo Poselska!

Kiedy łaska i ufność N. Pana styr obrad waszych mi powierzyła, po waszem szanowne Członki tey Izby, godni Reprezentanci Narodu, zamiłowania porządku, słusznie obiecywać sobie mogłem, iż przez dopełnienie obowiązków powołania moiego, zasłużę sobie na wasz szacunek.

Gdy te usilae moje pragnienia, z taką względnością przez was widzę ziszczonemi, gdy do nich łączycie ieszcze tyle mi zaszczytu przypożyczając okazanie w tak czułym sposobie waszey łaski; chwila przeto ta w cią-

gu całego życia mego zawsze mi obecną; zawsze mi drogą pozostanie.

Przymiycie szanowni Reprezentanci Narodu, to nigdy niezmiennie zaręczenie, iż wdzięczność za okazane mi względy nawet w dalszych życia mego godzinach, iakiemkolwiek zawodowi publiczney usługi poświęconych, czas co wszystko rad niszczy, nie zniszczy, ale utrwali.

Powszechny odgłos ponowionego podziękowania Izby Poselskiej, był odpowiedzią na te JW. Marszałku wyrazy. Zgodne z temi uczuciami nastąpiły żądania do JW. Hr. Komorowskiego, Posła Kieleckiego, aby ie imieniem tey Izby ieszcze raz oświadczył. A wynurzenie to Izby przez usta rzeczzonego JW. Hr. Komorowskiego było w tych słowach:

JW. Marszałku!

Znakomite w obywatelstwie, iako też i w zawodzie Rycerskim zasługi Twoie, doprowadziły Cię JW. Marszałku do najwyższego stopnia, przewodniczenia obradom Seymowym w Izbie Poselskiej.

Z-wyberu Twey osoby cały kraj uniesiony powszechną, a że tak powiem, narodową radością, powziął tę pokrzepiającą nadzieję, że pod Laską Szanownego i o dobro kraiu troskliwego Marszałku, prace tego, od odrodzenia Polski pierwszego Seymu, tak ukończonemi zostaną, że nietylko współcześni, ale i nayodleglejsza, a bezstronnie kiedyś sędzić mająca potomność o czynnościach tego stanowczego Seymu, za cel iedyny, ustalenie pomyślności narodowej mających, z czułością wspominać będą.

Jako dobry Polak spełniłeś JW. Marszałku, te w osobie Twoiej położone nadzieie,

Izba Poselska oddając sprawiedliwość

Twojej o dobro kraju okazanej gorliwości, poleciała mi iak naylaskawiej, abym Jey imieniem wynurzył Ci, uczucia pełne najmocniejszey wdzięczności i naywyższego upoważnienia.

Dopelniam więc z nayszczerszą chęcią te dla mnie mile rozkazy, gdyż tym sposobem oddamę sprawiedliwie należący się hołd Ciociu i Patriotyzmowi.

Mianowana w dniu 24 b. m. stosownie do Statutu Organicznego przez JW. Marszałka Sejmowego z Członków Izby Poselskiej Deputacyja dla złożenia N. Panu a-dressu Izby Poselskiej, i uwag nad Raportem Rady Staau, dopelnita w dniu dzisiejszym tak zaszczytnego obowiązku w chwili przed połączeniem się obu Izb, ku temu celowi przez N. Pana oznaczoney. Który to adres wraz z uwagami miał szczęście złożyć do rąk Monarchy J. A. Siarczynski, Deputowany Stanisławowski i Siennicki, iako Sekretarz Sejmowy.

Przyjęta łaskawością Monarchy, ta Deputacyja na dozwołonem iey łaskawie posłuchaniu, nastąpnie przez usta JW. Stanisława Hr. Grabowskiego wynurzyła uczucia.

(Przymowienie to, również iak i łaskawo odpau sędź N. Pana, umieszczone już były w Gazecie pol. Nr. 37.)

Skoro JW. Marszałkowi doniesiono, iż wyznaczoną została Deputacyja z senatu, dla zaproszenia Izby Poselskiej do połączenia się z Senatem, wyznaczył więc JW W. Trzczyński Gościa Płockiego,

- Szolowskiego, Posła Łęczyckiego,
- Konarskiego, Deput. Opatowskiego i Soleckiego,
- i Maiewskiego Deput. z Miasta Warszawy Cyrkułu VI.

na Delegowanych do przyjęcia rzeczoney

Deputacyi z Izby Senatorskiej, która się składała z JO. Xcia Senatora Wojewody Jabłonowskiego i JW. Senatora Kasztelana Grzymały.

Deputacyją tę w prowadzoną do Izby Poselskiej przez wzwyz wyznaczonych Delegowanych, przyjął JW. Marszałek u drzwi sali, a wskazawszy tymże Senatorem miejsce naprzeciwko siebie, dał głos JO. Xięciu Wojewodzie Jabłonowskiemu, który oświadczywszy Izbie Poselskiej, iż Senat na połączenie się teyże Izby oczekuje, wystawił w krótkich, lecz pełnych wymowy wyrazach ten obraz pomyślności i szczęścia, iakich nieograniczone względy Monarchy Narodowi Polskiemu używać pozwalają. Zwrócił nakoniec wyrazy swoje na chlubne prace sterującego obradom Izby Poselskiej Marszałka Sejmowego, który w ich dopelnieniu szedł przykładem sławnych rodu swego przodków, co tak znakomite w tey Izbie położyli zasługi.

Następnie JW. Kasztelan Grzymała tak mówił:

Prześwietna Izbo Poselska!

Senat, któremu jest powierzona zaszczytna powinność, wzywać, i zapraszać Was, Szanowni Reprezentanci Narodu, do połączenia się z Izbą Senatorską, a to w dniach od konstytucyi oznaczonych, dopelnia dziś z ukontentowaniem włożony na siebie obowiązek. Reprezentancyja Narodu Polskiego dawniey do naywyższego szczytu powagi doprowadzona; późniey przeszła dwoma wiekami, w tey tu samey świątyni praw, (sztuką zazdnosnych wielkości naszej) z ówczesową hańbą naszą podkopywana, następnie, lubo drogą krwią rodacką broniona, iednak całkiem obalona, daley w przedostatniey epoce, po rozmaitych acz silnych, ale nieszczerych usiło-

waniach, chcesz także wiele krwi naszej kosiutujących, podnoszona, nakoniec czarodziejskim prawie sposobem, z samych gruzów wydobyta, i do oczu całej Europy wyniesiona, dziś w ogólne dwóch Izb sejmujących-ciało połączona, stawi się obecnie przed Tym cudownym Zbawcą swoim. Dajś rozpraszając jasnością cnot, mądrości i potęgi swojej, wszystkim e cienie po za podniesionym gmachem kryjące się, z wysokości Tronu konstytucyynie własną wolą osadzonego, Ten obrońca sprawiedliwości polityczney, na nas nowe dzieci swoje spoglądać będzie. Widok ten, iuz po ziszczonym nayważniejszym darze konstytucyynym, okazało i bardzo godziwie Polaka nadymającą narodu Polskiego postać na nowo całej Europie wskaże. Jeżeli z iedney strony, po skończeniu Seymie, odiażd z tey stolicy ukochanego Pana naszego, wyciskać będzie gorzkie tzy nasze, jako wiernych Jego poddanych, z drugiey strony, kilkoletnie doświadczenie dobroczynnego Rządu, ile tylko można było, rany od klęsk woyny zadane gojącego, upewnia Nas, że bacność Oycowska Króla naszego, mimo tyle narodów i ludów do panowania Jego należących, losów naszych z opiekuńczego względu, nawet w oddaleniu się od nas, wypuszczenie będzie. Pan nasz napisawszy konstytucyją, w mądrości i zważeniu wszystkich stosunków wyczerpaną, ogłosiwszy ją jako prawidło Rządu nad nami i naszego postuszeństwa, samemu sobie zostawił panować nad nami. Naród nasz owocem będąc własney Jego mądrości i polityki, na własney Jego potędze tylko się odrodził i na tey się zawsze opierać będzie. Chciał nasz Pan uwiecznić dzieło swoje. Chciał w odrodzeniu się naszym, całej Europie okazać učenica wiel-

kiego narodu Rossyyskiego, i całej Nayjaśnieyszey Famili Panującey nad Nimi. Woysko Polskie, okryte stawa naypiękniejszą, bo nabytą w boiach, za całość ziemi Polskiej, zaszczytęś nowym blaskiem, Wasza Cesarzewicowska Mość Najjaśnieyszy Xiąże przyymując naczelne dowództwo woyska narodowego Polskiego. Wasza C. Mość, pierwszy Xiąże krwi, i powtarzając drogie słowa z Tronu wyrzeczone, Pizyticiel Pana naszego. Nie dość na tem. Uniesmiertelnia się Reprezentancya narodowa. Bo Wasza Cesarz: Mość z wsłanatego zezwolenia Najjaśnieyszego Króla naszego, raczytęś ozdobić pierwszy Sejm jako Reprezentant narodu, a razem upoważnić działania Przeswietney Izby Poselskiej, przyymując do rąk własnych konstytucyynne petycje, które od Waszey Cesarz: Mości Najjaśnieyszemu Panu oddane, podwoją Jego opiekę oycowską, w tem, co na w rok woli Jego zasługiwać będzie. Po tem wszystkim co wrzekiem jakież jest nasze przeznaczenie? Oto, karta Konstytucyyna, zabraniając każdemu bydź złym człowiekiem i złym Polakiem, w mieyscu samowolności, do obowiązków obywatela, przywężuiąc porządek, rozwia wszystkie siły bydź użytecznym dla kraju i poświęcać się dla ukochanego Króla. Ci, których szczęściem byto nieszczęście Polski i Polaków, widząc dopetnione nayważniejsze działanie konstytucyynie przez odbycie Seymu, istnienia narodu naszego za urolenie nie wezmą; a jeżeli z losu naszego może cieszyć się nie będą, podobno nagrawać i zagrażać nam nazawsze iuz przestaną; my zaś postępowaniem naszym dowodzić mamy, iż w porządku konstytucyynym, w ścistem postuszeństwie prawu, chronieniu się nadużyciów i bacze-

niu na nie, gorliwość i szczęście nasze ograniczamy. Prześwietną Izbo Poselska! — Wy to jesteście, którym Senatorowie przez wyrok nieuchronny śmierci, corocznie zastużonego placu ustępować przeznaczeni jesteście. Wasza praca, konstytucyjna rozważa w stanowieniu praw, upewniała nas przedwczesnie, iż naród polski niewyczerpane mieć będzie nasienie, wiernych stróżów prawa i obrońców stawy narodu i Państwa.

Na powyższe głosy Deputacyi z Izby Senatorskiej, J. W. Marszałek Sejmu w następujących odpowiedział wyrazach:

Izba Poselska Was dostojni Mężowie, coście od dzieciństwa tak chlubnie, tak pożytecznie usługi swoje poświęcili, z ukontentowaniem w gronie swem i pośród siebie ogląda, jako Deputowanych od Szanownego Senatu wita. W czynnościach i pracach Sejmowych staraliśmy się naśladować starszych Braci naszych, a idąc ich przykładem z chlubą osobie możemy powiedzieć, iż dopełnilismy obowiązku naszego. Prosimy Senatu, aby był przekonanym o usiłowaniu pragnących zawsze użytkować z tak pięknych wzorów, jakie Senat w działaniach swoich młodszym swym Braciom przedstawia.

J. W. Marszałek Sejmu tak przemówiłszy, wezwał Izbę Poselską do połączenia się z Senatorską. Ta więc mając na czele tegoż J. W. Marszałka i Deputacyją z Senatu, porządkiem Woiewództw udała się w tym celu do Senatu, gdzie wskazanym iey równie porządkiem miejsca swe zajęła.

Jego Cesarzewi cowsta Mość W. Xiążę Konstanty, właściwie Reprezentanta w porządku Woiewództw zajmując miejsce, dodał nietylko świetności znaczeniu temu, które łaskawie na siebie przyjąć raczył, ale nadto wszystkich tych, którzy godność

Reprezentantów Narodu łącznie piastować mieli szczęście, tem chlubniejszą bydy ją zaszczycił.

J. W. Prezydujący w Senacie wezwał J. W. Sekretarza Senatu do odczytania prawa o trzech zmianach, przez które w trzeciej części Członki Izby Poselskiej, wychodząc o obrad Sejmowych, zmieniane; następnie przez nowe wybory bydyzmają; po dopełnieniu czego, stosownie do artykułu 4go postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 15 Maja 1816 przystąpił do losowania, skutkiem którego wynikło, iż zmiana goła wyciągnięta była jako 1sza, — zmiana 2ga — — — 2ga, a zmiana 1wsza została — — — 3cią. Stosownie więc do tak wyciągniętego przez los porządku, lista ta Posłów i Deputowanych okazuje, którzy z Członków tej Izby, po ukończeniu niniejszego Sejmu z urzędowania wyszli, a następnie którzy na lat cztery, i na lat sześć pozostali.

Gdy tak powyższe losowanie prawem wskazane, uskuteczniomem było, wyznaczona została Deputacyja przez J. W. Prezydującego w Senacie z Senatorów:

- J. W. Gotaszewskiego, Biskupa Wigierskiego
- i J. W. Kasztelanów — — — adeniego.
- — — i Kieckiego;
- z Izby zaś Poselskiej przez J. W. Marszałka Sejmu, z J. W. Obniskiego Post. Łosic:
- — — Gabryela Biernackiego
- Deput: Ostrzeszowskiego,
- — — Wieluńskiego i
- — — Częstochowskiego
- — — i Lindego Deput: z miasta
- — — Warszawy Cyrkułu III

celem doniesienia N. Panu o połączeniu się obu Izb.

Dopełniwszy wyżej wymieniona Deputacyja z sześciu (członków złożona, zaszczytne polecenia oznajmieniem N. Panu, iż połączone Izby oczekują na przybycie Monarchy, w powrocie swym rozpoczęła za otwarciem podwoi od pokoiów Królewskich do sali Senatorskiej prowadzących, będąc oznaką pożądanego uyrzenia oblicza Monarchy, napelniała radością połączone Izby i licznie zgromadzonych erbitrów.

Za tąż Deputacyją weszła Rada Stanu, mając na czele Ministrów i stanęła po prawej ręce Tronu; lewą stronę zajęła liczna swiata Najjaśniejszego Pana, Urzę-

doicy zaś Dworu za Tronem przeznaczono swe miejsca zapelnili.

U drzwi Izby powitali N. Pana JWW. Prezydujący w Senacie wraz z JW. Sekretarzem Senatu.

Tym orzędem przyjęty Najjaśniejszy Monarcha, zająwszy Tron starodawny Królów Polskich, raczył wskazać Namieśnikowi swemu miejsce obok Tronu po prawey swej ręce, — i naitaskawiey wystuchać zdania sprawy z obrad Seymowych tak przez JW. Prezydującego w Senacie, iako i JW. Marszałka Seymowego złożonych, z których pierwszy tak mówił:

NAJJAŚNIEJSZY PANIE!

„Od dnia niepozytey pamięci, w którym Miłościwy Panie! wstąpić pierwszy raz na Tron Królów naszych raczyłeś, i z niego przemówić do świata, nigdy nie wygasłym głosem, bo tkwić mającym w pamięci rodu ludzkiego, dopokół się on własnego nie wyrzeczy szczęścia; od dnia mówię tego, którego wielkości żaden wyrovnąć nie zdota, starał się, Najjaśniejszy Panie! Senat Twój Polski postępować w Seymowych pracach drogą, którą mu wskazała mądrość Twoja. Z największą więc uwagą i zdań wolnością, której Najjaśniejszy Panie, pierwszym iestę Opiekunem, roztrząsając podane mu od Rady Stanu Projekta do prawa, przestąpił się o ważności wszystkich i nie dbał ich dla kraju potrzebie; wraz widział w danym przez Ciebie rezkacie podania ich Seymowi, nie tylko nowy dowód mądrości Twojej, lecz i tey szczególniejszey ku nam przychylności, co iest jedynym źródłem szczęścia naszego.

Z podanego naprzód Senatowi Projektu do Prawa o związkach Matżeńskich, w zamian przepisów Kodexu Francuzkiego, którym się dotąd rządziemy, Senat przekonawszy się iley na nim Religia, Obyczaje i Moralność zyskały, po niektórych uczynionych w nim zmianach z Radą Stanu, przyjął go znaczną głosów więkzością.

Przyjęty od Izby Poselskiej Projekt do prawa Normalnego rozgraniczenia, tak od dawna pożądanego, tak dla kraju użytecznego, bo zabezpieczającego każdemu spokojne posiadanie swej własności, iednomyślnie od Senatu głosowanym został

Ważąc naszali mądrości i wolę Naj-

jaśniejszy Panie! konieczną potrzebę dozwolenia, by nieco wytchnęli zadłużeni właściciele ziemiańscy, tytu kłękami wojny dotknięci, z potrzebą utrzymania kredytu, opierającego się na dobrej wierze, Dekretem Twoim dnia 4 Lipca 1817 roku, uldze moratoryney sprawiedliwy wymierzylś zakres do roku 1821. Projekt więc od Izby Poselskiej przyjęty, a stosowny do takowego W. K. Mosci Dekretu, iednogłośnie pozyskał do niego przychylenie się Senatu. Jako też drugi ściśle z nim połączony, a objaśniający praw Seymu Warszawskiego roku 1811 o procencie prawnym. Niemniej i Projekt ograniczający Artykuł 1244 Kodexu cywilnego, co dozwala Sądom stanowienia umiarkowanej wypłat zwłoki, która nie zamknięta w ściślejszych granicach, przepisanych tey rzeczonym projektem, mogłaby się w dowolne zamienić moratorium.

Równie ważny tak powyższe Projekt o hipotece, był następnie z woli Twojej Najjaśniejszy Panie! do Senatu wniesiony. Rozważwszy go z największą pilnością, i przekonawszy się o tego korzyściach, nad Kodexowem o hipotekach przepisami, których niepewność i niedogodność odkryło kilkoletnie doświadczenie; Senat po niektórych zmianach z Radą Stanu umówionych, rzeczony projekt przyjął iednogłośnie.

Nakoniec, Miłościwy Panie! przeszedł do Senatu zatwierdzony od Izby Poselskiej Projekt Księgi karney Dzieło ogromne, potrzebne, użyteczne, zastąpić u nas mające, dwa obce, a niekiedy z sobą sprzeczne karne Kodexy, a co wsparte stosownym do siebie kodexem postępowania, nabierze dokładności chlubnie znamieniącej prawodawcze w tym rodzaju wieka naszego dzieła, i stanie się iednym z użytecznych pomników Panowania Twego. Projekt ten do prawa, znaczną więkzość głosów w Senacie pozyskał.

Taki iest, Najjaśniejszy Panie! krótki rys prac prawodawczych, które Senatowi Twojemu taskawie polecić raczyłeś, a w których on dopełnieniu starał się uskutecznić dobrotliwe Oycowskiej mądrości Twojej porady, i nigdy ich z oka nie spuszczał; szczęśliwy, jeżeli im choć w części zadosyć uczynić zdota!

Postępując dalej w przepisanych so-

bie prawem Seymowych działaniach, zaprzął się Senat z największą uwagą, roztrząsaniem Rapportu z dwóchletnich czynności Rządu, a z niego przekonawszy się, ile w tak krótkim czasie przeciągu, zyskał kraj nasz, tytu wyniszczony kłeskami, wynurzył w odezwie u nog Tronu złożoney, głęboką wdzięczność swoją ku najlepszemu z Królów, któremu naród nie tylko te nowe korzyści, ale wszystko jest winien.

Przebaczysz pewnie, Miłościwy Panie! Senatowi znającemu, ile głos zaufania i prawdy jest miłym sercu Twoiemu, że zachęcony dobrodziejstwami Twoimi, śmiało go użyć, ku otrzymaniu nowych, które jedynie czas wsparty Oycowską ku nam dobrocią Twoją rozwinąć może.

Miłościwy Panie! kończąc tę krótką sprawę z czynności Senatu podczas dzisiejszego Seymu, nie mogę nie zastanowić się nad naychwalebniejszym dla niego zdarzeniem, co pamięć jego nieśmiertelną uczyni. Wielkim zaiste był przedmiot pracmu nakazanych przez Ciebie Nayaśniejszy Panie, i zdolnym pamięć jego pod opieką Twoją podać niepożytey Polaków wdzięczności. Większem jest jeszcze dla narodu naszego wspomnienie, że pierwszy raz wstępując na ten Tron przez Ciebie dzwigniony, a oparty o potężne Państwo Twoje, tem samem zapowiedziałeś światu, iż on odtąd niewzruszonym stać będzie. Lecz nayaśniejszym nieporównanym, bo nieznanym dotąd dzieiom ludzkim jest zaszczytem Seymu i Tronu naszego, że z niego ogłosił rodowi ludzkiemu, szlachetne szczęścia jego zasady. Kiedy ie pierwszy raz świat usłyszał, z ust równie potężnego iak mądrego Monarchy, tuszyć się godzi, że się odtąd staną ustawodawstwem, które Tobie ród ludzki winien będzie.

Tak jest, Miłościwy Panie! dzwignąłeś potężną Prawicą Twoją, Polskę wymazaną z liczby narodów, a dobrodziejstwa jedynie pomstą Twoją nad nią były. Nadałeś iey nayałberalniejszą Konstytucyją, i wolność prawdziwą, którey zwodnicza mara oblatkiwała ją przez wieki i zgubiła nakoniec. Dar ten drogi, rozciągnąłeś i do innych ludów berlu Twoiemu podległych, a do wszystkich poddanych Twoich rozciągnąć zyczysz, iakieś to wspaniałomyślnie z Tronu tego oświadczyć raczył. Przyłączyłeś znakomite kraie do ogromnego Państwa Twego, któreś nietylko na nayawyż-

szym stopniu potęgi, ale i zaszczytu postawił. Wielkim byłeś w nieszczęściu, większym ieszcze w pomyślności, kiedy strat własnych niepomny, starałeś się byź uspokoić zaburzeney Europy, i caley Twoiey mądrości i potęgi kutemu użyteś, byś poiednął ludzi z ich szczęściem. Lecz Miłościwy Panie! te wszystkie czyny Twoie, acz tak znakomite, ile że w kwiecie wieku Twego wykonane, ieżeli nie wogóle swoim, to w częściach znajduią w dzieiach świata przykłady! Wyższ, m nadnie, bo bezprzykładnym, bo Tobie iednemu dotąd zachowanym, jest ten czyn, którym Tron nasz zaszczyćić raczyteś, ogłaszając z tak wysokiego mieysca, przy tak nieograniczoney, iak jest Twoia, władzy, przy tak niezmierney potędze, mądre i sprawiedliwe zasady, dążące do zabezpieczenia swobód wszystkich narodów. Czyniąc to Miłościwy Panie! utworzyteś dla Monarchów, nowy rodzaj chwały, dotąd w ieh dzieiach nieznaney, a do tylu wieńców sławy, dodałeś nayawyższ, bo nayażyteczniejszy ten, co nigdy nie zwiędnie w pamięci ludzi, a którym wdzięczne ich pokolania, wieńczyć Cię będą w naya późniejsze czasy.

Następnie JW. Marszałek Seymu miał głos następujący:

Nayaśniejszy Królu, Panie nasz Miłościwy!
Szanowny Senacie!

Prześwietna Izbo Poselska!

"Posłanniki Narodu po skończonych obradach powtórnie ten Tron otaczaia.

Do Ciebie, Nayaśń: Panie, należy sądzić czy dopełnili swych powinności, odpowiedzieli zaufaniu Narodu i zyskali Twą łaskę?

Wywdzięczyć, się godnie N. Panie. Twym czystym chęciom, Twym dobrodziejstwom, jest nader trudno; ledwie wieki tego dopełnia.

Jako przewodniczacy Izbie Poselskiej, dopełniam powinności, którą prawo na mnie wkłada, przedstawić, iakie były przedmioty zajmujące posiedzenie narodu.

Gdy niespodziewaną i nieprzezyraną nawet Boga oyców naszych łaską z tego osierociatego i zgruchotanego Tronu, coś z pod powszechney zagładwy wyrwał, odezwałeś się do Narodu opiekuńczym głosem N. Panie! ożywiłeś ducha krajowego, a słowa Twoie iako przeznaczenia samego wartość mające, złączyły wiecznie tey zie-

mi mieszkańców sześcinnem ogniwem z trosem (woin).

Projekt do prawa o rozgraniczeniu, zapewniający wieczne każdego posiadanie; moratoryjny zastrzegający i pewność majątkową i pewność wierzytelności; prawo procentowe; zamienienie artykułu 1244 Kodeksu cywilnego, kodeks karny, prawo o hypotekach z winną wdzięcznością od narodu były przyjęte.

Mato Sejmów w dawnych czasach, tyle praw urządzających ten kraj, miał zaszczyt dac za podstawę Rządowi Odebrzeskiemu N. Panie, uwagi nad Raportem ministrów, niektóre prośby w potrzebie Narodu są oddane tej Radzie Stanu, która odpowiedziała zaufaniu Waszej Królewskiej Mości. Nie nam więc nie zostaje jak oświadczyć Tobie, Królu i Panie nasz Miłoścy, winną wdzięczność za opiekę, którą nas uszczęśliwiłaś. Niegdyś przed ołtarzami naszymi ołtarze tylko wnoszone ofiary, dziś są obległe ludem, który Najwyższego błaga za Ciebie.

Polacy szczęśliwi mieć Państwa takiego, jakim jesteś Panie, widząc, iż raczyłeś ocenić ich cnoty, jak oni uwielbiają i wnie, sądzą, iż cieszyć się będziesz, ze tego ludu stałeś się Dobroczyńcą, który wart jest Twojej łaski, który w Tobie widzi Ojca, a który światu pokazuje, iż cowo to przybranie dzieci dopetają tak godnego przeznaczenia.

Miłość oyczyzny, wierność dla naszych Królów, jest Nam wrodzona. Co wielki winnych krajach nie zdziałaty, Twę cnoty, Twe dobrodziejstwa, w jednym mgnicaju oka to utworzyły.

Izby Poselskiej jest powinnością, niósąc Ci N. Panie hołd swej wdzięczności, nie zapomnieć, ile dzięki Ci jeszcze złożyć powinna w imię narodu, który wyobraża, za zastąpienie Ciebie w trudnych Rządu pracach przez tego sędziwego Męża, dołowym oky tego wawrzyńcem, świętnego zasługami, którego czyste chęci i przywiązanie do kraju zyskały mu szacunek współziomków i Twoją Pańską ufność.

Na wielki Polacy przysięgają Ci przywiązanie i wierność, szczeni, gdy tyle ich kochać będziesz, ile oni już Panie Ciebie.

Potakowem ztożeniu sprawy z czynności obu Izb, JW. Walenty Sobolewski Minister Sprawiedliwości ogłosił Sankcyje, które N. Pan przyjął przez obie Izby projektem, jako to:

O Normalnem rozgraniczeniu Dóbr nieruchomości w Królestwie Polskiem.

O Moratorium.

O Procentach.

O uzupełnieniu artykułu 1244 Kodeksu Cywilnego.

O Kuchnie kaffyjni.

i O Urządzeniu Hypotek.

najbardziej nadać raczyły, przydadł do każdego prawa w szczególności wymienionego; stosownie do artykułu 150 Statutu Organicznego te wyrazy: — Jago Królewska miłość Pana Nasz Miłoścy Sankcyją swoją nadać moc prawa, projektowi do prawa względem. . . . .

Gdy tak Sankcyja Królewska prawom wyżej nadmienionym nadaną i ogłoszoną została, raczył N. Pan temi do Narodu w języku Francuzkim odczytać się słowy; — co następnie JW. Ignacy Sobolewski, Minister Sekretarz Stanu w języku Polskim odczytał. (Obacz Numer 36 Gazety.)

Stosownie zaś do artykułu 165 Statutu Organicznego tenże J. A. Minister Sekretarz Stanu z rozkazu N. Pana ogłosił obu Izbom, iż Sejm zamknięty został.

Poczem N. Pan udał się do pokoiów swoich odprowadzony przez tę samą Deputacyją, która miała zaszczyt zanieść do Tronu wiadomienie oczekiwania połączonej Izby na przybycie Monarchy.

Pożegnał łaskawą Monarcha tę odprawiającą Go Deputacyją, której sercem równie jak uczucia wszystkich Reprezentantów i życzenia całego Narodu towarzyszyć będą N. Panu, obległe kraje Państwa swoich przebywającemu, oczekując tej błogiej chwili, kiedy znowu cieszyć się będą, niezmiernie niewyrównanem szczęściem oglądania Monarchy swojego.

Depelnivszy tym sposobem Reprezentanci Narodu Polskiego, co im zakres czasu obrad Sejmowych, miłość kraju, ufność współbraci i dobroczynność nayszybszego z Królów nadaniem karty konstytucyjney wskazały; po tem rozwiązaniu Sejmowi udali się do Kościoła Katedralnego gdzie przy pobożnem odśpiewaniu Hymnu *Te Deum laudamus* przez JW. Wronicza, Biskupa Krakowskiego, złożył tenże Naród dzięki Temu, co łusami śwata kierując, nadał krajowi Polskiemu Dobroczyńcę i Pana, który we wszystkich swych czynach zdumioy świat zadziwiających, wszechmocność Boską uznać i wielbić.

które pensyją pobierać powinny, i wynosi 29,000. Lecz dochody terażniejszy nie wynoszą jak 6,849,000 fr. a zatem większa część legionistów zaledwa połowe płacy pobiera.

P. Lamezan, który tu teraz bawi, zwrócił na siebie uwagę przez pismo swoje: *L'Allemagne federative considerée dans ses rapports avec l'Europe.*

W Awenionie w głębokości 15 stóp w ziemi, na której dawniej Vidalum stało, znaleziono kilka pięknych posągów z czasów Demitius Aenobarbus.

Rozmaite Wiadomości

Wychodząca w Preussisch-Minden Kronika Towarzystwa Biblijnych, &c. zawiera Rys mieszkańców wszystkich części świata w względzie religijnym, podług którego:

Europa posiada mieszkańców 170,000,000.
Azja) . . . . . 550,000,000.

Afryka	:	.	.	.	150,000,000,
Ameryka	.	.	.	.	13,000,000,
					1000,000,000,

W tysiącu tym millionów

mieszkańców liczyć można:

Chrześcijan	.	.	.	.	185,000,000.
Zydów	.	.	.	.	9,000,000.
Mahometanów	.	.	.	.	150,000,000,
Poganów	.	.	.	.	656,000,000.
					1000,000,000.

Xie Talleyrand, któremu obowiązek W. Podkomorzego Króla Francuzkiego zastawia dosyć wolnych chwil do bawienia stolicy swoimi żarcikami i uścicia zapomnienia, miał niedawno na wszczętą mowę o słabości Króla powiedzieć: "O! Król ma lepsze zdrowie, niżeli który człowiek wiego królestwie, i rzeczę, iż on pogrzebie Monarchią!..

DOŚCIENIA.

Wydział Dochodów Publicznych i Dóbr Narodowych, w Senacie Rządzającym Wołoskiego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, podaje do wiadomości, iż z mocy uchwały Senatu Rządzającego z dnia 4 b. m. Nr. 1264 w dniu 13 Czerwca r. b. i następnym od godziny 10 ranney w Biorze Wydziału odbywać się będzie publiczna Licytacja sprzedarzy Pół-Metalu Zynu zwanego w składzie Skarbowym nad Wisłą w Krakowie znajdującego się w ilości Centnarów 3621 wagi Wiedeńskiej pod warunkami. — 1. Cena pierwszego wywołania (pretum fisci) za Centnar jeden ustanowiona jest Złp. 25 gr. 15. — 2. Sprzedarz nastąpi partjami nymniej po 300 Centnarów. — 3. Licytować chcący złożyć obowiązany przed rozpoczęciem Aktu licytacji wygotowienie wadium do 100 summy za partią którą sobie życzy zakupić przypadającej. — 4. Zaliczona partya Zynu ma być w przeciągu miesiąca jednego z składów Skarbowych wyprowadzoną, a należność nat. chemist w miarę kursu w Krakowie ma być złożoną. — 5. Nie dopełniający powyższych warunków utraci wadium, w Krakowie dnia 16 Maja 1818.

A Morbitzer.

Gadomski, S. W.

Wydział Dochodów Publicznych i Dóbr Narodowych w Senacie Rządzającym Wołoskiego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, podaje do wiadomości, iż z mocy Uchwały Senatu Rządzającego z dnia 16 b. m. Nr. 1405 w Biorze Wydziału w dniu 29 b. m. od godziny 10 ranney odbywać się będzie publiczna licytacja dzierżawy dochodu Czopowego z Miast Chrzanów i Nowa Góra na rok jeden zaczynający się w dniu 1 Czerwca r. b. Za cenę pierwszego wywołania wziętą w stanie summa złp. 5000 przez dotychczasowego Dzierżawcę roczne z obydwóch miast płaconą należność Skarbowa ma być wnoszoną ratami miesięcznemu, o innych warunkach w

Biorze wyżej nadmienionem wiadomość udzieloną być może. Mający przeto chęć licytowania zechcą na termin oznaczony przybyć i wadium po złp. 500 za opatrzyć się. w Krakowie d. 30 Maja 1818.

A. Morbitzer.
Gadomski, S. W.

Wydział Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w Sępacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu, dnia 3 Czerwca r. b. o godzinie ośmy przed południem odbywać się będzie Publiczna licytacja w Biorach w ydziału Spraw Wewnętrznych na dostawę poniżej wymienionych Efektów dla Szpitala Chorób Wenerycznych i Domu Obląkanych; każdy zatem mający chęć podjęcia się takowej entrepryzy, zechce się stawić w wspomnianym terminie opatrzonej wadium tylej części wartości Liwerunku wyrównywalącem, poczem oianych w arunkach dowiedzieć się można. Effekta do zalicytowania są następujące. —

Wskaz potrzeby sprawunku różnych Efektów dla Szpitala Osób Wenerycz. i Insty. Obląkanych W. M. K.

Przedmiot Sprawunku, na obywatela Szpitala (szuk, par, toki ogół.)

I. Na odzież Bielszną i Pościel.

1	Płótna lnianego o grubego na koszul	700
2	detto takiegoż na rękawiki	60
3	Drelichu szarego na kaftany	90
4	detto na spodnie	56
5	detto spodnie	70
6	Płótna konopnego na przecieradła do Łuzek	280
7	detto takiegoż ditto pod kocę	800
8	Płótna zgrzebnego szerokiego na sienniki	480
9	Drelichu szarego na s. lafrokki	240
10	Płótna lnianego na powłoczki	60
11	Sukna szarego na spodnie	17½
12	Płótna na podszycie pod też konopnego	7
13	Sukna szarego na spodnie	20
14	Płótna na pod życie tychże	12
15	ditto spodnie drelichowych	8
16	ditto spodnie	7
17	Sukna szarego na kaftany	30
18	Płótna na podszycie tychże	30
19	Koców	21
20	Szkarpetek wełnianych	8

II. Okowy.

21	Pantofli	20
22	Trzewików	11

W Krakowie dnia 19 Maja 1818.

III. Naczynia.

23	Spluwaczek blaszanych	38
24	Urynalów	40
25	Łyżek	7
26	kuflików	6
27	Filizanek glinianych	8
28	Lichterzy drewnianych	3
29	Szczypców	5
30	Stolków drewnianych	32
31	Deszczek do noszenia porczy okutych	4
32	Łożek drewnianych	12
33	Widły do pieców oprawne	3
34	Łyżek drewnianych	30
35	Kaierk żelaznych do kadzenia	5
36	Koszuw ręcznych do noszenia Lekarsw	2
37	Ditto okrągłych do węgla	4
38	Ditto płecznych z popręgami	1
39	Stolików z naczyniami	8
40	Łyżkę żelazną do rozdawania porczy	1
41	Kłotek mocnych z kluczami	10
42	Łączuszków mocnych do pokuty	3
43	Siekierę z stoporzyskiem	1
44	Osekę	1
45	Łopatę okutą	1
46	Fasek mocnych okutych	7

Grodzicki.

Sobolewski, Z. S.

Komornik Sądowy Pow: Jędrzejowskiego Uwiadomia Publiczność, iż Dnia 31 Maja r. b. 1818 od godz. 3 po południowej na gronie w Liscinie to jest we Dworze rozpoczęcie się w drodze ekzekucji Urzędowa licytacja, mocą której Dobra te Liscin sprzyśleściami na rok od 14 Czerwca 1818 zaczynający się, dla zasobyć uczynienia W. Radki wskiemu wydzierżawione zostaną. Każdy więc pretendent winien będzie przed zaczęciem licytacji wadium 440 złp. złożyć, i sumę takową się okaże, zaraz za ukończeniem licytacji zapłacić, Acoby cye zaś są poprzedczym stosowne, które wolno jest unieży

podpisanego Komornika lub wczasie licytacji preytztać. — Dnia w Jędrzejowie Dnia 16 Maja 1818.

Ign. Rzechowski, Kom.

Podpisani Optycy polecają się jeszcze raz Przedświetaej Publiczności, ponieważ niezadługo zdają wyiadać, i ubraszają o taskawe zgłaszanie się o ich roboty konserwujące wzrok okulary, które za zobaczeniem oczu dla dogodności każdego dobierają, o większe i mniejsze Mikroskopy, podwojone Lornyette, szkła do czytania, wielkie i małe Perspektywy, wielkie sztuczne zwierciadła, i t. d. — Mieszkają w domu zaleznym IP. Lipińskiego w Rynku pod L. 499 na pierwszym piętrze pod N. 3. — w Krakowie d. 22 Maja 1818.

Mc. Benhardt i Kompania.

W Krzeszowicach w Domu zaleznym Nr. 24 dnia 24 Maja r. b. o godzinie 2 po południu koni, krów, trzody, zaś w Krakowie przy głównym Rynku w Domu Nr. 16 stołów, stolików, szaff, skrzyń, kommod, warsztatów Passamonowych, obrazów, tudzież łańcuszka złotego, któreś w przedmożna widzieć w zamieszkałym podpisanego, dnia 29 Maja b. r. o 10 godz. odbędą się publiczna licytacja, płacący gotowizną przybicie otrzyma. W Krakowie d. 18 Maja 1818 r.

Skorczyński, Kom. Sędo.

Podaje się do publicznej wiadomości, iż w Sukiem Rezerwy i Trybunali i. In. stancyi Wołnego, niepodległa i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa z tego Okręgiem, z dnia 18 Maja r. b. do Nr. 1264 wydał y ruchomości po niedy Staroakom Hana Gröis pozostałe, iako to: Pościel, wstążki, koronki niciane, tasiemki, galonki złotych w, suknie, owana, mież, mosiądz, bielizna, przez publiczną licytacją za gotową srebrną miednetę w kraju kurs mającą więcej dającemu w dniu 3 Czerwca r. b. o godzinie utębranney w Kaziernierzu Żydowskim w Domu pod Nr. 58 sprzedane będą. Chęć przeto kupna mający, w wyznaczonym miejscu i dniu stawć się zechcą.

W Krakowie dnia 18 Maja 1818 roku.

Niżej podpisany uwiadmia Prześwietną Publiczność, iż będąc osobiście na ostatnim Jarmarku Wielkanocnym w Lipsku, sprowadził do swego składu w Sukiennicach znaczna partya Sukien, Kaźmierów, Kortów, i t. d. a to z pierwszych Fabryk Angielskich, Francuzkich i Niderlandzkich, które za mierną i przyzwontą cenę, przedawac oferuje W Krakowie d. 9 Maja 1818.

Kajetan Fuchs.

Wieś Juranowice, w Woiewództwie Krak. Powiecie Jędrzejowskim mil 9 od Krakowa, na trakcie z Krakowa do Warszawy w gruntach psednych i żytnych położona, z lasami sosnowym i dembowym; z zabudowaniami Dworskimi i wiejskimi w dobrym stanie będącemi, jest do sprzedania. Zyczący sobie kupić, racza się udać do W. Flo. Choynoackiego Pisarza Aktowego Woiewództwa Krak. przy ulicy Floryjańskiej Nr. 508 w Krakowie zamieszkałego, a tam oszczegółach ley wsi objaśnienie odbierą.

W Przedmieściu Kaziernierz przy Krakowie przy Ulicy plynypalney od Mostu Stradomskiego ku Bramie Wielickiej prowadzącej, Kamienica narożna pod L. 74 z obszernemi tyłami i ogródkiem jest do sprzedania z wolney ręki każdego czasu. O warunkach można się dowiedzieć w Redakcyi Gazety Krakowskiej.

Dnia 30 Maja r. b. o godzinie 10 zrana w Kancleryi Dominikałney w Krzeszowicach, będzie Licytacja Kartm w Dobrach Teńczynskich, które na rok jeden od 1 Lipca zacząwszy w Arendę puszczone będą.

Uwiadnia się, iż z dniam 11tym Maja r. b. rozpoczną się kąpiele w Krzeszowicach, i wszystko do wygody Publiczności urządzone będzie.